

ԵՐԵՎԱՆԻ ԿՈՄՄՈՆԻՍՏԻՆԻ ՏԱՐԻ

ՄՇԱԿ

Տարեկան գինը 10 բուրջի կէս տարվանը 6 բուրջի... Առանձին համարները 5 կոպէկով...

Ճնշակութիւնը ըստ է առաւօտեան 10-2 ժամ... Յայտարարութիւն ընդունվում է ամեն լեզուով...

Հ Ի Մ Ն Ա Կ Ի Բ Գ Ի Գ Բ Ա Ր Ծ Ր Ո Ւ Ն Ի

Գիրակի, հոկտեմբերի 31-ին

Ն Ե Ր Ս Է Ս Գ Ա Ի Թ Ե Ա Ն Ց Ի

Սահման տարեկանը, վանքի մայր էկեղեցում պատարագից յետոյ, ժամը 12-ին կը կատարվի հոգեհանգիստ, որի մասին հանգուցեալի այրին՝ Մարտիկ Ռոմիկ...

Նիկողայոս Տեր-Ղեւոնդեան, Նազիկի Ռսկանեան և Արտեմիկ Մարգարեան բեկուած պրտով յայտնում են ազգակիցներին և ծանօթներին՝ առաջինը իր վարձատր գտաբեր, իսկ միւսները իրանց սիրելի բրոշ...

Լ Ա Ռ Ս Ի Կ Ծ Ա Տ Ո Ւ Բ Ե Ա Ն Ի

Մանր, որ տեղի ունեցաւ Բերլինում կարճատև հիւանդութիւնից յետոյ, Հոգեհանգիստը նշանակված է հիւրակի, ամսի 31-ին, առաւօտեան 11 ժամին, Մոզոն ս. Գեորգ եկեղեցում:

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Գործը կը լսեցնէ.—ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Կովկասի կառավարչապետի նոր օգնականը... Մարտիկ Ռոմիկի զուգարմը շուրջը.— ՀԵՌԱՅԻՐՆԵՐ.— ՅԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ.— ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ. Հէյդար-Շահ:

ԳՐԾՐ ԿԸ ԼՈՒՅՆԷ

Ինչպէս յայտնի է մեր ընթերցողներին, անա մի քանի տարի է, որ թիֆլիսի յետ ընկած մասերից մէկում, այն է Հաւա-բարում, նկատելի է մի փոքրիկ կենդա-նութիւն: Ընթերցասիրտները սկսել է գործանալ թէ՛ կ զեռ փոքր չափով, տըր-վում են մի շարք ներկայացումներ, եր-բեմնապէս կարգացվում են ժողովրդական գասախօսութիւններ, կազմվում են երե-կայթներ:

Մեր համակրտները ենք վերաբեր-վել ամեն մի երևոյթի, որի մէջ նկատել ենք ինքնուրոյնութեան և կուրտուրական ոգու ներկայութիւն և անկասկած շատ կը ցանկանայինք, որ Հաւաբարի գոր-ծողներին աջողվէր դարձնել—թիֆլիսի այդ ժողովրդական մասը իսկապէս առա-ջադէմ: Այնտեղ կան տարրեր, որոնք

Բ Ա Ն Ա Ս Ի Ր Ա Կ Ա Ն

Հ Է Յ Դ Ա Ր - Շ Ա Հ

(Պարսկական կեանքից)

Պատմաւոճ Ծանրհարի

IX

Արևը արդէն մի մեծ շրջան էր կատարել երկնակամարի վրա և փողոցներում արդէն հնչում էին կաթնավաճառների զիւ ձայնը, կըր Հէյդար-Շահը արթնացաւ: Սաղաղ բունը բա-րեբար ազդեցութիւն էր գործել նրա վրա. նա իրան առողջացած զգաց. ուրախութիւնը փայ-լում էր նրա ամբողջ դէմքի վրա: Նա աչքը անհետակի շուրջը, որոնելով մէկին և կըր չը գտաւ, բաւական զօրեղ, հիւանդի համար անսովոր ձայնով կանչեց.

- Հաջի Աբրահամ, հաջի Աբրահամ: —Գալիս հնք, դալիս հնք, լալից սրա ձայնը: Դուան վարագոյրը բարձրացաւ և հէքիմ բաշին, հաջի Աբրահամ ու մէշէղի Բէրիմը ներս մտան: —Մարսմ Հէյդար-Շահին, արտասանեցին միաբերան կերքն էլ: —Մարսմ և ձեզ, բարեկամներս, պատասխա-նեց զուարթ ու ուրախ ապաքինվող հիւանդը: —Մաշալլան, մաշալլան, աղաղակեց հէքիմ-բաշին, կըր մօտենալով հիւանդին, դնեց բազ-կիւրակը. կատարեալ հրաշք է, ես գիտէի, որ

կըր զարգանան և առաջադիմութեան շաւղի վրա ընկնեն, կարող կը լինեն զգա-լի կերպով աւելացնել մեր քաղաքի կուլ-տուրական շրջանը:

Սակայն ներկայ գործողները մինչև այժմ չը կարողացան փոքր ի շատ է տե-ղական և հաստատ գործունէութիւն ու-նենալ: Ամենից աւելի աչքի են ընկել այն կազմակերպութիւնները, որոնք նպա-տակ են ունեցել նպաստելու բեմական գործին: Եւ գոհութեամբ պէտք է ար-ձանագրել, որ սիրողները մի խմբի ա-ջողից Մուրադի թատրոնում ապ մի քանի տասնեակ ժողովրդական հանրա-մատչելի ներկայացումներ: Սուսմը ժա-մանակի ընթացքում փոփոխութիւնների ենթարկվեց, աւելացան նոր անդամներ, հնքերի մի մասը հեռացաւ, յետոյ տեղի ունեցան բաժանումներ, անջատումներ: Սկզբից ներկայացումներ և նորա-բաց Արաքսեանի թատրոնում: Կազմ-վեցին նոր խմբեր և քաղաքից, կազմվում են գարձեալ խմբեր: Բայց չժբողաբար նրանց մեծ մասը ունի պատահական կազմ և ընդունակ չէ յա-րատև և տոկուն մի որ և է գործ առա-ջացնելու:

Մենք ստանում ենք բազմաթիւ նա-խ կարծիք հեղուկը, որի գորութիւնը միայն ես գիտեմ և Լոյմանի գիրքը, այսպիսի հրաշք պէտք է գործէ: Երբվում եմ մեծ Մարգարէի զլխով և նրա նուիրական մօրուբով, որ կիթ Լոյմանը ինքը գար, գծուար թէ բշչէր մեր Հէյդար-Շահին:

—Ի հարկէ, ի հալի, հէքիմ բաշի, ասացին հաջի Աբրահամ և մէշէղի Բէրիմը. Ալլանը ձեզ օժտել է այնպիսի իմաստութեամբ և զիտու-թեամբ որ մեր Նասրէզդին Շահի Ֆրանսուսա-նից բերել տուած անհաւատ հէքիմ բաշին ձեր աշակերտը լինելու անգամ անարժան է:

—Ի հարկէ, ի հարկէ, ձեք հեղուկի գորու-թիւնը հրաշալի է, վրա բերեց ժպտալով և Հէյդար-Շահը, որ շատ լաւ գիտէր, թէ ինչին պէտք է վերադրել իր ստողանալը:

—Դէ, հաջի Աբրահամ, ասաց հէքիմ-բաշին, այժմ որ քո օրհնեալ յարկի տակ Հէյդար-Շահը առողջացաւ, բաց առատաձեռն քսակիդ բերանը և վարձատրելու ծառայել աշխատու-թիւնը:

—Աչքիս վրա, հէքիմ-բաշի, իմ մայր (գոյքս) բոնն է, այս առաջ ամբողջովին քեզ փէշէշ է, տէրը ես չեմ, այլ դուք—պատասխանեց հաջի Աբրահամ և զրգանից հանելով մի գեղե-ցիկ յուրուքաւոր քսակ, տարեց դրեց հէքիմ-բաշու առաջ, կցելով. ճալալ լինի քո նեղու-թիւնը:

Ստանալով ոսկինը, Լոյմանի արժանաւոր աշակերտը զանազան բարեմաղթութիւններ անելով, միկնեց. նրան հետևեց և մէշէղի Բէ-րիմը:

մակներ այն պատակաւորները, ընդհա-րուները և մրցումների մասին, ու-րոնք տեղի ունեն սիրողների շրջանում և եթէ նրանց տեղ չենք տալիս լրագրում, այդ այն պատճառով է, որ նրանք խօ-սում են յաճախ շատ մասնաւոր և անձ-նական բնաւորութիւն ունեցող իրողու-թիւնների մասին: Մենք մի քանի անգամ յիշատակեցինք անմիթարական երևոյթ-ների մասին և այժմ կարևոր է ոչ մանր անձնական հաշիւները ընկելու հարցեր առաջ բերել, այլ իսկապէս գործել, մո-տանալով մանր մունր հաշիւներ և նպա-տակ դնելով անձնուէր կերպով աշխա-տելու մի անգամ մշակած ծրագրի հա-մար:

Այն անձինք, որոնք նպատակ են դրել հասարակական գործով զբաղվելու, չը պէտք է մեծ նշանակութիւն տան անհիմն և պարապ ասեկօսեցողներին և ամեն մի փոքր բամբասանից խրատելով թողնեն գործը և զբաղվեն մանր մունր լուրերը քննելով: Պէտք է գործել, հաւատարմով, որ գործը ինքը կը լսեցնէ չարամիտե-րին և զրպարտողներին: Գործ և ոչ թէ ասեկօսեցող:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ԿՈՎԿԱՍԻ ԿԱՌԱՎԱՐՉԱՊԵՏԻ ՆՈՐ ՕԳՆԱԿԱՆՆԸ

Հեռագիրը լուր բերեց, որ ամբողջ Կովկասի վարչական ղեկավարութեան ընդհանուր պետի թէ քաղաքացիական և թէ զինուորական մասե-րում օգնական նշանակված է գեներալ-լէյ-տնանտ Ես. Դ. Մալաման: Աչքի առաջ ունե-նալով այն խոշոր պաշտօնը, որ յանձնված է նրան և այն դերը, որ նա կարող է խաղալ մեր երկրի վիճակի մէջ, անհրաժեշտ ենք համարում առաջ բերել նրա շատ համառօտ կենսագրութիւնը:

Ես. Դ. Մալաման ծնվել է 1841 թիւ յո-յսիսի 4-ին: Իր նախնական կրթութիւնն ստանալով Պոլսուվայի կաղէտների զգրոցում, նա մտել է Կոնստանտնուպոլիսի զինուորական դպրոցը և Նիկոլայեւսկի զինուորական ակադե-միան, ուր և աւարտել է իր դասընթացը: 1861 մտնելով զինուորական ծառայութեան մէջ, նա մասնակցել է 1869, 1870 և 1871 թիւ արշաւանքներին, որոնց ժամանակ կործնու-թեան համար նրան դարձրել են կապիտան,

Հէյդար-Շահը և հաջի Աբրահամ միայնակ մնացին:

—Այժմ մօտեցիր ինձ, իմ սիրելի դաւակ, ասաց հիւանդը և լսել իմ խոստովանութիւնը, որ այսպէս տարի քանի պէս ծանրացած է արտիս վրա: Բայց մի անգամ ևս կրկնել, որ լսեմ. ներսում ես դու բոլոր սրտով թշուառ հաջի Իրադին. չեմ ենթարկել այլ ևս նրան անէծքի. կարող ես նայել նրա վրա, իբրև քո հօր վրա:

—Այո, հաջի Իրադ, մօտենալով և համբու-րելով ձեռքը, ասաց հաջի Աբրահամ. բոլոր սրտով ներում եմ քեզ, ներեցի այն քաղցից, կըր հօրս հոգին երևաց ինձ և հրամայեց նե-րել: Իսկ դու ևս պէտք է ներես ինձ:

—Ինչի համար, դու ի՞նչ յանցանք ես գործել իմ դէմ, սիրելի որդիս:

—Ինչ էր մնում այս գիշեր մեծ ոճիւր գործելի-կիթէ չերկար հօրս տեսիլը, պէտք է ես խեղ-զէի բեղ, հօրս տուած երգումը կատարելու համար. հայրս լուծեց այդ սոսկալի երգումը և այսօր ես ծանաղում եմ միայն իմ բարեբար Հէյդար-Շահին:

—Մահը ես ուրախութեամբ կընդունէի, բայց դու գուր տեղ խզմտանքը պէտք է ծան-բացնէիր մի սոսկալի ոճիւրով: Այժմ լսել ինձ ուշադրութեամբ: Եւ թող Ալլանը օգնէ ինձ: Հիւանդը նստեց անկողնում. մի քանի քաղ-վանութիւնը.

—Աշխարհի ցանկութիւնը, թումանը (պգա-նութիւնը) կուրացրել էր ինձ. իմ կեանքիս

իսկ ուու-թրքական պատերազմի ժամանակ՝ զուգապէս: 1887 թիւն նա բարձրացել է գե-ներալ-մայորի աստիճանի: Կուրանի կօզակնե-րի զօրքի շտաբի գլխավոր պաշտօնը վարե-լով մօտ 1 տարի, 1888 թիւն նա նշանակվում է նոյն շրջանի «նակագոյի ատամանի» օգնա-կան: 1890 թիւն գեներալ Մալաման նշանակ-վում է Կիսիլի զինուորական շրջանի շտաբի գլխավոր, ուր մնում է մինչև 1892 թիւը, կըր նա նշանակվում է Կուրանի շրջանի գլխավոր և նոյն շրջանի կօզակ զօրքերի «նակագոյ ատաման»: այդ պաշտօնի մէջն էր նա, կըր արժանացաւ Կովկասի կառավարչապետի օգ-նականի բարձր պաշտօնին:

Գեներալ Մալաման ունի բազմաթիւ նշան-ներ, թէ ուսական և թէ օտար պետութիւն-ներից ստացված. իբր պատիւ, նրան ընտրել են մի քանի ստանիցանների «պատաւոր ծե-րունի» և Եկատերինօպոլի ու Մայկօպի շրջան-ների պատաւոր հաշտարար գասաւոր:

Մ Մ Ս Ո Ւ Լ

Ռուսաստանում նոր միայն երևան է գալիս կանանց հարցին նուիրված մի յատուկ պար-բերական հրատարակութիւն: Պետերբուրգում սեպտեմբերից հրատարակվում է «Женский Вѣстник» ամսագիրը, որի խմբագիրն է իր գրական գործունէութեամբ բաւական յայտնի կին-բժիշկ Պօկրովսկայան: Իր գլուխթիւնը ամ-սագիրը սկսում է մի յօդուածով, որ, կարելի է ասել, յատուկ է այդպիսի բնաւորութիւն ունեցող բոլոր հրատարակութիւններին, ուր և ինչ լեզուով էլ լրստ սեանէին նրանք: Հարցը, որին նուիրված է ամսագիրը, ամեն տեղ մի է նոյն է, ուստի նրա արտայայտութիւնն էլ կարելի է ամեն տեղ մի է նոյնի կրկնութիւնը համարել:

Ռուսաստանում—ասում է նոր ամսագիրը, չը կայ մի օրգան, որ բացառապէս կանանց հարցի ընտրութեամբ զբաղվէր: Իսկ կանանց հարց, անկասկած, գոյութիւն ունի մեղա-նում էլ, ինչպէս և ուրիշ պետութիւններ մէ: Ռուս կանայք եռանդով ձգտում են լայ-նացնել իրանց կրթութիւնը, նուաճել աշ-խատանքի նոր շրջաններ, նրանք սկսում են ծանրութիւն զգալ իրանց հպատակված գրութիւնից, այն անհաւասարութիւնից, որ կայ նրանց և տղամարդկանց իրաւունքների մէջ: Նրանք կամենում են ազդեցիկ մաս-նակցութիւն ունենալ հասարակական հար-ցերի գործնական լուծման մէջ: Բայց նրանք

ամբողջ նպատակն էի դրել հարստանալ, փող զիլով. ինձ թուած էր, որ փողն է այն լծակը, որով կարելի է աշխարհն շուռ տալ. անփող մարդը իմ աչքում ոչինչութիւն էր, մի ան-գունակ արարած: Ռուսի ես բոլոր հոգովս, ամբողջ էութեամբ ձգտում էի հարստանալ, բայց որովհետև հալալ աշխատանքով փող դե-ղի անկարելի է, ես ստիպված էի ամեն մի-շոց գործադրել, ամեն տեսակ խաբէութեան դիմել, ամեն տեսակ հարստահարութիւն, զեղ-ծուհի գործել, փող կորզելու համար: Միայն այդ բոլորը ես կատարում էի իխտա ձարպի-կութեամբ. ես ինձ ձեւապետ էի աստուածա-սէր, բարեպաշտ, իսկական մօսլիմ, սղբասա-սէր և շուտով կարողացայ առաքինի և արդար մարդի համբաւ և հոշակ վայելել: Ամենքը հա-ւատում էին ինձ. ով մի գինար, մի շահի փող ունէր, բերում յանձնում էր ինձ. իմ ու-կիւնների տապալակները հեղանում էր լցվում էին: Բանի քանի խեղճ մարդկանց տունը՝ օջախը, բանդեցի: Նրանք, որոնք վերջ ի վերջոյ գլխի էին ընկնում, թէ ինչ տեսակ արարած եմ ես, չէին համարձակում ձայն ծաղուռն հանել. նը-բանք լաւ գիտէին, որ ոչ որ չի հաւատար ի-րանց խօսքին. վերջապէս, իմ ոսկիները ամեն քաղց պայանանցնում էին դասաւորի և շա-բիաթի աղաների լեզուն: Ես նոյն սկզբունք-ների մէջ գաստիարակեցի նաև իմ որդի Չէյ-նալին. զանազանութիւնը իմ և նրա մէջ այն էր, որ ես ժխտ էի ազատութեան հետ միա-սին, իսկ նա աստուակ կեղիւն և շայն էր ու միջանոց, բայց գոհիւր, կեղեքելու արհեստի





